

Цікаве з корисним

Приємне повідомлення надійшло з Корюківського району Чернігівської області. Там 9 липня відбулося змагання з подолання перешкод на Кубок ФСК «Бреч», на якому спортсменка кінно-спортивної бази Славутича 11-річна Єлизавета Крекер на коні за кличку Ель-Грандо зайняла перше місце на маршруті з висотою 90 см та третє — на маршруті 105 см.

«Чи багато славутичан захоплюється кінним спортом?» — з цим запитанням ми звернулися до тренера, завідувачки кінно-спортивної базою, інструктора з кінного спорту Оксани ДЕНИСКИНОЇ. Ось її відповідь:

— Дійсно, у славутичан є хороша кінно-спортивна база, і вони мають можливість не тільки поспілкуватися з твариною, розчесати її гриву, а й тренуватися, брати участь у змаганнях. Чимало славутичан приїждять до нас просто на екскур-

сію, але більшість займаються верховою їздою. Навчати азів кінного спорту можна з раннього дитинства. До того ж коні здавна славляться своїми лікувальними властивостями, а також допомагають в розвитку дитини. Ті, хто займаються кінним спортом, більш впевнені в собі, мають вольові якості та швидше розвиваються.

Завідувачка базою весь свій час віддає роботі. Вона тут виросла від вихованки конно-спортивної бази до керівника. Коли їй виповнилося 10 років, батько привів її разом із сестричкою на заняття. І до цієї пори вона не зраджує своєму покликанню! Пані Оксана з гордістю розповідає, що в минулому році був організований виїзд на Київський іподром, де наші коні зайняли 1-е місце. Граціозні коні просто зачарували присутніх!

Самій історії створення кінно-спортивної бази Славутича — понад 20 років. Ще до зупинки блоків ЧАЕС у 1994 році сюди були завезені кілька десятків коней. Конно-спортивна база в своєму розвитку пройшла складні періоди, але завдяки фанатам цієї справи, постійній підтримці з боку керівництва міста, ЧАЕС, окремих підприємців вона вистояла й розвивається далі. Сьогодні нею опікується комунальне підприємство «УФКСТ» (директор — Філіппов С. В.). Суттєву допомогу надає і Група управління проєктів «Укриття», яка в 2014 році закупила зброю — сідла та вуздечки,

а підприємець Валерій Корягін забезпечив придбання вакцини для щепленням тварин від лептоспірозу.

Стайня на базі розрахована на 13 денників. Кожен кінь має інвентарний номер і кличку, зазначена порода, вік (наприклад, «Гіацинт — українська верхова», «Сваро — українська спортивна», «Ель-Грандо — ірландська спортивна...») Під час нашої екскурсії в стаїні 19-річна Тетяна Бабич чистила коня на кличку Дангер. Вона розповіла свою історію про цих тварин. Тетяна вважає, що довіра і любов — головне, що має бути у відносинах не тільки з людьми, а й з кіньми. У 15 років вона мала вже свого власного коня.

До розмови з нами долучився тренер Андрій ОЛЬХОВИК, котрий розповів, як ретельно він слідкує за раціоном коней, режимом харчування та догляду, приділяє велику увагу їх здоров'ю. На манежі нам пощастило познайомитися з Оксаною БІЛЕВИЧ. Вона приїздить на тренування з Чернігова. «У Славутичі хороша база для тренування, тому я приїжджаю саме сюди. За фахом я програміст.

Захоплюватися цими тваринами я почала з 12 років», — розповіла нам Оксана. Сьогодні вона — досвідчена наїзниця і вважає, що багато залежить від доброго коня. Але добрий кінь коштує і добрих грошей! На жаль, востаннє на Славутичській базі двох молодих коней було придбано ще... 2011 року! Розповідати про Славутичську кінно-спортивну базу можна годинами, але краще на власні очі побачити і відчувати незабутні емоції.

Анастасія ЛЮБИВА

